

* **ἀγριοσφήκιδο** τό, ἀγριοσκήπιον Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σφήκιδι.

Πολὺ ἀγρία σφήξ. Μεταφ. ἐπὶ παιδίου ἀτάκτου.

ἀγριοσφουγγάρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοσφουγγάρα Κάσ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοσφούγγαρο.

Μέγας ἄγριος σπόγγος.

ἀγριοσφούγγαρο τό, Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σφουγγάρι.

Εἶδη τῶν ἀσβεστοσπόγγων (lithosprogiae), οἱ τοῦ Ἀριστοτ. (Ζῳὸν ἱστορ. 5,16) ἀπλυσίαι «διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πλύνεσθαι». Πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 205. [**]

ἀγριοτξάβταρο τό, ἀμάρτ. ἀγριοτξάβταρον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τξάβταρι.

Ἀγρία σίκαλις.

ἀγριοτξαῖζω ἀμάρτ. ἀγριοτξαῖζω Πόντ. (Χαλδ.) ἀγριοτξαῖζω Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. τξαῖζω.

Ἰσχυρῶς φωνάζω, κραυγάζω.

ἀγριότη ἡ, Ζάκ. ἀγριότη Πελοπν. (Λιγούρ.) κ. ἄ. ἀγριότη Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀγριότης. Ἡ λ. καὶ ἐν τῷ Ἑρωτοκρ. Πβ. Ε 1187 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) «ἡ ἀγριότη μέρωσε, δὲ στράφτει μπλεγό, δὲ βρέχει». Τὸ ἀγριότη ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἀγριότητα.

Ὡμότης, σκληρότης, θηριωδία ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Τρικάλλινή μου πέριδικα καὶ χαμαῖδὴ τρυγόνα,

ἔς ὄλον τὸν κόσμον ἤμερην, σὲ μένα στάθης ἄγρια.

Χαμπήλωσ' τὴν ἀγριότη σου, καὶ νά σε ρωτήσω

Λιγούρ.

ἀγριοτήρημα τό, ἀμάρτ. ἀγριοτέρημα Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριοτηρῶ, παρ' ὃ καὶ ἀγροτερῶ. Διὰ τὸν τύπ. ἀγροτέρημα πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Τὸ βλοσυρῶς προσβλέπειν.

ἀγριοτηρῶ ἀμάρτ. ἀγροτερῶ Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. τηρῶ. Διὰ τὸν τύπ. ἀγροτερῶ πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Προσβλέπω τινὰ μὲ ἄγριον βλέμμα, βλοσυρῶς ἐνθ' ἄν.: Ἄσκημα ἐγροτέρσε με Ἄμισ. Ντ' ἀγροτερεῖς με; (διατί μὲ ἀγριοκοιτάξεις; Ὁ τόνος τοῦ ἀγροτερεῖς διὰ τὸ προηγούμενον ἐρωτηματικὸν ντό) Τραπ. Συνών. ἀγριοβλέπω, ἀγριοθωρῶ, ἀγριοκοιτάζω, ἀγριοξανοίγω, ἀγριοξικάζω.

ἀγριοτόπι τό, Κάμπ. ἀγριοτόπ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. τόπι, ὃ ἐκ τοῦ μεσν. τόπιον. Πβ. καὶ ἀγριοτόπιν ἐν ἐγγράφῳ Ἀμοργ. τοῦ 1533. Διὰ τὸ β' συνθετ. πβ. καὶ κατατόπι.

1) Περιορισμένος καὶ ἀποχερσωμένος τόπος ἐνθ' ἄν.

2) Τόπος ἄγριος, τόπος ἔρημος ἐμπνέων φόβον Πόντ. (Χαλδ.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριοτόπι Κάμπ.

ἀγριότοπος ὁ, Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Παξ. Πελοπν. (Λακων.) — Λεξ. Περίδ. κ. ἄ. ἀγριοτόπος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τόπος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Τόπος πετρώδης καὶ ἔρημος ἐνθ' ἄν.: Εἶναι ἕνας ἀγριότοπος ποῦ δὲν φυτρώνει οὔτε χόρτο Παξ. Συνών. ἀγριάδα 3.

ἀγριοτούμπανο τό, Μακεδ. (Βέρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τούμπανο.

Εἶδος ἐντόμου ὁμοιάζοντος πρὸς τὴν σφήκα, ἀλλὰ μεγαλύτερον αὐτῆς.

ἀγριοτούτουννο τό, Ἡπ. ἀγριοτούτ'νον Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τουτούνι.

Τὸ δηλητηριῶδες ζιζάνιον στραμώνιον τὸ κοινὸν (datura stramonium) τοῦ γένους τοῦ στραμωνίου, τῆς τάξεως τῶν στρυχνωδῶν (solanaceae), ἡ τῶν ἀρχ. νευράς, οὔτινος τὰ φύλλα μεταχειρίζεται ὁ λαὸς ἀντὶ καπνοῦ. Πβ. ἀγριοκαπνός. Συνών. βρομόχορτο, πορδόχορτο.

ἀγριότραγος ὁ, πολλαχ. ἀγριοτράγος Κρήτ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριότραγος.

1) Ἄγριος τράγος ἐνιαχ. Πβ. ἀγριοκατσίκα. 2) Ἀνήμερος, ἀτιθάσεντος τράγος πολλαχ.

ἀγριοτρανῶ ἀμάρτ. ἀγριοτρανῶ Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.) ἀαργουντρανοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. τρανῶ. Διὰ τὸ α' συνθετ. τῶν τύπ. ἀγροτρανῶ καὶ ἀαργουντρανοῦ πβ. ἄγρος καὶ ἀαργεῖους παρὰ τὸ ἄγριος.

Προσβλέπω τινὰ ἀγριῶς, βλοσυρῶς ἐνθ' ἄν.: Ἀαργουντρανῶ καὶ βλαστημῶ μου Λιβύσσ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριοβλέπω.

ἀγριοτριανταφυλλῆ ἡ, πολλαχ. ἀγριοτριανταφυλλῆ Ἡπ. κ. ἄ. ἀγριοτριανταφυλλῆ Μακεδ. (Χαλκιδ.) ἀρκοτριανταφυλλῆ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τριανταφυλλῆ.

Εἶδη ροδῆς τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (rosaceae) 1) Ροδὴ ἡ κυνορροδὴ (rosa canina), τὸ ἀρχ. κυνόρροδον ἡ κυνόσβατον Ἡπ. κ. ἄ. Συνών. ἀγριομοσκειττά, ἀγριορροδαρῆ, ἀγριορροδῆ. 2) Ροδὴ ἡ ἀειθαλὴς (rosa sempervirens) πολλαχ. Συνών. ἀγριομοσκειττά, ἀγριορροδο, μοσκομοσκειττά, σκυλλόρροδο. [**]

ἀγριοτριαντάφυλλο τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τριαντάφυλλο.

Ἀγριοτριανταφυλλῆ 1, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοτριφύλλι τό, Αἰγιν. Κέρκ. — ΠΓεννάδ. 630 ἀγριοτρίφυλλο Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. τριφύλλι.

Διάφορα τριφύλλια τῶν ἀγρῶν τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae) κτηνοτροφικά 1) Τριφύλλον τὸ

